

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/62/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720203887
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5720203887.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a Mgr. Františka Dulačku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, dieťa rodičov: matka - S. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. R. N. X, N., právne zastúpená JUDr. Milanom Štúrikom, advokátom so sídlom D. XX, Z. a otec - Q. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. U. C. XX, N., zastúpený splnomocneným zástupcom - N. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., v konaní o návrhu otca na zníženie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 19P/184/2020 zo dňa 11.06.2021, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti k maloletému A. C., nar. XX.XX.XXXX, zamietol, žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal. Z vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že naposledy o výkone rodičovských práv a povinností k maloletému bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Martin č. k. 9P/269/2018-116 zo dňa 09.05.2019, kedy bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky oproti povinnosti otca prispievať na jeho výživu sumou 150,- eur mesačne k rukám matky. Následne rozsudkom Okresného súdu Martin č. k. 9P/96/2020-40 zo dňa 10.09.2020 bol upravený styk otca s maloletým. Porovnaním okolností dôležitých pre stanovenie výšky výživného v čase skoršieho rozhodovania v máji 2019 s okolnosťami v čase súčasného rozhodovania v júni 2021 mal súd preukázané, že v priebehu času nedošlo k takým zmenám, ktoré by odôvodňovali prijať záver, že návrh otca je opodstatnený. V nákladoch maloletého dieťaťa matka netvrdila ani nepreukazovala žiadnu podstatnú zmenu pomerov, naďalej navštevuje predškolské zariadenie, s čím matke vznikajú pravidelné mesačné náklady na obed a príspevky, zdravotný stav maloletého si naďalej vyžaduje zvýšené náklady (lekármi odporúčané vitamíny, intolerancia laktózy). Podstatnú zmenu pomerov nepreukázal ani otec, jedinou podstatnou bezprostredne sa blížiacou zmenou pomerov maloletého dieťaťa je zmena školského zariadenia, kedy maloletý bude o necelé 4 mesiace prechádzať z predškolského do školského zariadenia, matke budú aktuálne vznikať náklady spojené s kúpou školských pomôcok, školskej tašky, ako aj prispôbením domácnosti v spojitosti s vytvorením podmienok na plnenie si školských povinností maloletého v domácom prostredí. Ani táto skutočnosť však nie je tou, ktorá by odôvodňovala zníženie vyživovacej povinnosti otca. Matka naďalej pracuje v spoločnosti Humana People to People Slovakia s. r. o. s príjmom vyšším o 123,54 eur mesačne oproti času, kedy súd naposledy rozhodoval o výške vyživovacej povinnosti (aktuálne 685,54 eur - predtým 562,- eur). Matka naďalej žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou, podieľa sa na úhrade nákladov spojených s bývaním vo výške 150,- eur mesačne.

Otec poukazoval na zmenu pomerov, ktorá nastala na jeho strane. Ako dôvod na zníženie výživného uvádzal neexistenciu oficiálneho zamestnania. Uvedená skutočnosť však nie je skutočnosťou novou, už v čase určovania aktuálnej výšky vyživovacej povinnosti súd vychádzal z potencionálneho príjmu otca. V zmysle lustrácie otca v Sociálnej poisťovni otec maloletého bol zamestnaný len v období od 01.07.2018 do 19.12.2018, od 01.01.2019 do 18.01.2019, od 08.01.2019 do 22.01.2019, od 08.04.2019 do 16.05.2019, za zrejmé preto súd považoval, že príjem otca nie je oficiálny, čo nakoniec sám otec potvrdil vo svojom návrhu na zníženie vyživovacej povinnosti, v dôsledku čoho je ťažké ustáliť príjem otca v čase podania návrhu, ako aj pred ním. Žije v spoločnej domácnosti so svojou manželkou, jej maloletým dieťaťom v prenajatom rodinnom dome, kde výška nájmu s preddavkovými platbami bola dohodnutá na 577,- eur mesačne. Otec maloletého a jeho manželka sú naďalej nezamestnaní, z čoho vyplýva, že otcov neoficiálny príjem musel byť dostatočný na to, aby mohol pokrývať mimo nájomného aj ďalšie životné náklady. Ďalej mal preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Martin č. k. 4T/21/2018 zo dňa 20.11.2018 bol nariadený výkon súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky v neprospech otca, ktorý sa momentálne nachádza na neznámom mieste, na výkon trestu odňatia slobody nenastúpil.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie otec maloletého. Uviedol, že už v čase určenia výživného rozsudkom Okresného súdu Martin č. k. 9P/269/2018 zo dňa 09.05.2019 bol otec bez príjmu, od 17.06.2020 je evidovaný na úrade práce, nemá nárok na dávku v nezamestnanosti, ani dávku v hmotnej núdzi. V júli 2021 bol vyradený z úradu práce, naďalej je bez príjmu, naďalej si však vyživovaciú povinnosť plní v minimálnom rozsahu 30 % zo sumy životného minima. Nebyva v prenajatom rodinnom dome, ani nikdy neuhrádzal nájomné vo výške 680,- eur, ako tvrdí matka maloletého. Od 05.07.2019 do 31.12.2020 býval s manželkou a jej maloletou dcérou v prenajatom 3-izbovom byte rodinného domu, tohto času bývajú i s manželkou a otcom maloletého jej dcéra a jej starý otec v rodinnom dome v R. E., ktorý zdedila po svojej starej matke. Mesačné náklady na bývanie predstavujú 200,- eur. Manželka otca maloletého poberá opatrovateľský príspevok vo výške 166,- eur mesačne, momentálne od 01.04.2021 je bez príjmu. Dávka v hmotnej núdzi vo výške 166,- eur jej bola odňatá z dôvodu podania žiadosti o opatrovateľský príspevok na starého otca. V auguste 2020 otec maloletého po podaní trestného oznámenia zo strany matky doplatil výživné v celkovej sume 2.358,81 eur a nie 2.000,- eur, ako tvrdí matka maloletého. Vo februári 2021 opätovne podala na otca maloletého trestné oznámenie za neplnenie vyživovacej povinnosti, ktoré bolo zastavené z dôvodu, že otec výživné platí. Keď otec žil so synom v spoločnej domácnosti, nemal syn zdravotné problémy, okrem intolerancie na laktózu. Navyiac, zo strany matky maloletého neboli na žiadnom z pojednávaní predložené lekárske záznamy o zdravotnom stave dieťaťa. Zotrvál na návrhu na zníženie vyživovacej povinnosti.

3. Matka maloletého vo vyjadrení k odvolaniu otca označila tvrdenia otca za účelové, tendenčné, zavádzajúce. Sám vo vyjadrení v konaní na okresnom súde uviedol, že si privyrába príležitostne, stará sa o maloletú dcéru svojej manželky, na výživu svojho syna však neprispieval, jednoznačne teda potvrdil, že má príjem (aj keď neoficiálny príjem), z ktorého prispieva na svoju domácnosť. Nie je pravdou tvrdenie otca, že trestné stíhanie za zanedbanie povinnej výživy bol zastavené, bolo prerušené pre neprítomnosť svedka (otca maloletého). Ešte dňa 28.09.2020 bolo na neho vyhlásené pátranie z dôvodu jeho dodania do výkonu trestu. Tiež nie je pravdou, že by otec nebol informovaný o zdravotnom stave dieťaťa. Zdravotné problémy malo už v čase, kedy sa otec so synom stretával, tento sa postupne zhoršoval, pribúdali ďalšie zdravotné komplikácie. Liečba maloletého si vyžaduje značné finančné prostriedky. Otec mal možnosť stretávať sa s maloletým synom, zaujímať sa o jeho zdravotný stav, čo nerobil. Ani to, že matka je podielovou spoluvlastníčkou bytu so svojimi súrodencami a matkou, s ktorou býva, ju nezabavuje povinnosti vykonávať úhrady za bývanie, prispievať na domácnosť, chodiť do práce, aby si zabezpečila pravidelný príjem, z ktorého uspokojí aj potreby svojho syna. Jej matka je poberateľkou starobného dôchodku, má značné výdavky na lieky a zdravotnú starostlivosť, trpí viacerými vážnymi onemocneniami. Otcovi maloletého nič nebránilo zamestnať sa, získať pravidelný finančný príjem, plniť si vyživovaciú povinnosť voči svojmu synovi. Žiadala rozsudok prvoinštančného súdu potvrdiť.

4. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky zotrval na dôvodoch podaného odvolania. Manželka otca maloletého uviedla, že je chorá, čaká na operácie, preto nie je možné, aby sa zamestnala. Tohto času sa stará o svojho starého otca, na ktorého jej bol schválený opatrovateľský príspevok vo výške 480,32 eur. Otec dieťaťa je od 28.09.2020 v pátraní, od tejto doby je sama, nevie, kde sa zdržiava a napriek tomu platí za otca dieťaťa minimálne výživné vo výške 32,90 eur, plus k tomu pravidelné mesačné spláca po 10,- eur zameškané výživné. Zo strany matky nikdy otcovi neboli ukázané zdravotné záznamy maloletého

dieťaťa. Stretávanie otca so synom bolo zabraňované, zakazované zo strany matky. Žiadali rozsudok okresného súdu zmeniť a žalobe vyhovieť.

5. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca uviedla, že sa pridrižiava doterajších tvrdení a vyjadrení, podotkla, že v danej veci nie je účastníčkou konania splnomocnená zástupkyňa otca maloletého, na ktorej argumenty o jej osobe a zdravotnom stave by nemal súd prihliadať, povinným je samotný otec dieťaťa. Konanie otca maloletého je účelové, aby sa vyhol vyživovacej povinnosti, tiež exekučným konaniam, ktoré sú voči nemu vedené. Poprela, že by otcovi neboli ukázané lekárske správy ani že by ho neinformovala o zdravotnom stave dieťaťa, o tom, že má od útleho veku dieťa narušený zdravotný stav otec a jeho terajšia manželka vedomosť majú, matka maloletého má sama zdravotné problémy, ktoré potláča z dôvodu, aby mohla pracovať a zabezpečiť príjem na krytie životných nákladov seba a svojho dieťaťa. Otec má súdom stanovenú úpravu styku so synom, toto však nevyužíva. Žiadala na dôvody otca uvedené v odvolaní a v jeho vyjadrení ďalej neprihliadať.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec v intenciách a ust. § 65 a § 67 CMP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario, odvolanie napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu ako správne postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

7. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutia náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

8. Obdobne ako prvoinštančný i odvolací súd za podstatné pre rozhodnutie považoval či od posledného rozhodovania o vyživovacej povinnosti otca vo vzťahu k maloletému došlo k tak zásadnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala i zmenu výšky súdom určeného výživného v neprospech maloletého dieťaťa. Uvedené skutočnosti otec súdu nepreukázal v čase pôvodného rozhodovania o výške výživného ani v tomto konaní otec ani netvrdil, ani nedoložil, že by bol zamestnaný v trvalom pracovnom, resp. inom obdobnom pomere. Pokiaľ i zo správy Sociálnej poisťovne vyplynulo, že v určitom období otec pracoval, jednalo sa vždy iba o nepravidelné zamestnanie na určitú dobu príležitostného charakteru. Tak ako správne podotkol prvoinštančný súd ani skutočnosť, že sa otec momentálne zdržiava na neznámom mieste, nie je dôvodom na zníženie výživného, nakoľko otec sa vyhýba výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol nariadený právoplatným rozhodnutím súdu. Zo strany otca nedošlo k produkovaniu ani preukázaniu takých skutočností, ktoré by objektívne boli spôsobilé založiť zmenu pôvodne určenej vyživovacej povinnosti otca vo vzťahu k maloletému A. a na podklade ktorých by súd mohol vyživovacou povinnosť otca znížiť. Naopak z výsledkov vykonaného dokazovania vyplynulo, že maloletý Juraj má vážne zdravotné problémy, ktoré si vyžadujú nielen zvýšenú lekársku starostlivosť, ale i zvýšené výdavky na zabezpečenie liekov, potrebných vitamínov a plnohodnotnej stravy. Tiež bolo preukázané, že maloletý od 01.09.2021 je žiakom základnej školy, čím matke opätovne vznikli zvýšené výdavky na zabezpečenie školských potrieb a pomôcok a vzhľadom na situáciu ohľadne šírenia ochorenia COVID 19 i vytvorenia podmienok pre dištančné vyučovanie v domácom prostredí.

9. Zohľadniac preto všetky skutočnosti, ktoré v priebehu konania vyšli najavo a to tak jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach, v komplexnej prepojenosti, odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade nie je priestor pre zníženie vyživovacej povinnosti otca vo vzťahu k maloletému, naopak je potrebné, aby otec prehodnotil svoj postoj nielen k maloletému, ale aj k životu ako takému, aby prijal zodpovednosť za svoje doterajšie správanie a našiel si primerane zamestnanie tak, aby si mohol plniť svoje zákonné záväzky vo vzťahu k maloletému A. a aspoň prostredníctvom výživného podieľať sa na plnení svojich rodičovských povinností. Ani snaha súčasnej manželky otca maloletého platiť aspoň výživné v minimálnom rozsahu nemôže nahradiť nezáujem otca a vyhýbanie sa plneniu súdom uloženej povinnosti. Zároveň nie je ani dôvodom, pre ktorý by vôbec mohol súd uvažovať o zmene výživného v neprospech dieťaťa.

10. V nadväznosti na uvedené preto odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu ako správny postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

11. Žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania s poukazom na ust. § 396 ods. 1 CSP, § 52 CMP nepriznal.

12. Toto rozhodnutie senátu Krajského súdu v Žiline bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)